

اعمال مخالف با شرع برخی از بانوان مسلمان

گردآوری:

عبدالله بن عبدالرحمن الجبرین

مترجم:

مجید احمدی

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشگفتار مترجم

با حمد و سپاس برای خداوند پروردگار جهانیان و با سلام و درود بر محمد مصطفی و یاران و پیروان راستینش.

خداوند بلند مرتبه می‌فرماید: «هرکس - از مرد یا زن - کار شایسته کند و مؤمن باشد قطعاً او را با زندگی پاکیزه‌ای، حیات [حقیقی] بخشیم، و مسلماً به آنان بهتر از آنچه انجام می‌دادند پاداش خواهیم داد». [نحل: ۹۷].

و در آیه‌ای دیگر فرموده است: «ای مردم، ما شما را از مرد و زن آفریدیم، و شما را ملت، ملت و قبیله، قبیله گردانیدم تا با یکدیگر شناسایی متقابل حاصل کنید. در حقیقت ارجمندترین شما نزد خدا پرهیزگارترین شماست». [حجرات: ۱۳].

و پیامبر محبوب، الگوی نیک مؤمنان به خدا و روز بازپسین، فرموده‌اند: «بهشت زیر گام‌های مادران است». یا وقتی یکی از یارانش سه بار پیایی از او می‌پرسد: در میان مردم چه کسی به نیک رفتاری سزاوارتر است؟ در هر سه بار پاسخ می‌دهد: مادرت. و بار چهارم می‌فرماید: پدرت.

این آیات و احادیث را بهر آن یاد کردم تا بر این نکته انگشت تأکید گذارم که از دیدگاه انسان‌ها به سبب جنسیت یا رنگ و نژاد بر یکدیگر برتری ندارند، بلکه معیار برتری‌شان در نزد خداوند همانا پرهیزگاری‌شان است، و برخلاف سایر مکاتب، حقوق و جایگاه زن در شرع اسلام و جامعه‌ی اسلامی بسی والا و اثرگذار است. و به جا گفته‌اند، «از دامن زن مرد به معراج می‌رسد».

و به قول شاعر عرب:

الأم مدرسه إذا أعددتها أعددت شعباً طيب الأعراق

«مادر مدرسه‌ای است که هرگاه آن را آماده سازی، ملتی نیک‌نژاد را آماده ساخته‌ای».

یا به قول اختر تابناک چرخ ادب فارسی، پروین اعتصامی :

شدند یکسره شاگرد این دبیرستان	چه پهلوان و چه سالک، چه زاهد و چه فقیه
بزرگ بوده پرستار خردی ایشان	اگر فلاطن و سقراط، بوده‌اند بزرگ
سپس به مکتب حکمت حکیم شد لقمان	به گاهواره‌ی مادر، به کودکی بس خفت
ز مادر است میسر بزرگی پسران	همیشه دختر امروز مادر فرداست
طیب بود و پرستار و شحنه و دربارن	زن نکوی، نه بانوی خانه تنها بود
فروخت گوهر عمر عزیز را ارزان	زنی که گوهر تعلیم و تربیت نخرید

آری بانوی مسلمان، شما به نقش و جایگاه خویش نیک آگاهید، پس به هوش باشید و بکوشید تا با قرار گرفتن در جایگاه خویش نقش‌تان را به کمال بگذارید. اسلام عزیز را که برایتان کرامت و عزت به ارمغان آورده خوب دریابید و آنگاه در حد توان به آموزه‌های آن عمل کنید و فرزندان‌تان را براساس آن‌ها بار آورید و در راه دعوت به سوی خدا و ابلاغ دین الهی به دیگران از هیچ کوششی دریغ نورزید.

این کتابچه گرچه ممکن است مطالب آن چیزی بر معلومات و دانش شما نیفزاید، اما شما را به رعایت نکاتی یادآور می‌شود که مایه‌ی خوشبختی شما و پاکی جامعه خواهد شد، زیرا همه‌ی خوبی‌ها، پاکی‌ها، بزرگی‌ها، فرزاندگی‌ها از وجود پاک و زلال شما سرچشمه می‌گیرد.

ان شاء الله

مجید احمدی، شیراز، پاییز ۱۳۸۵

اعمال مخالف با شرع برخی از بانوان مسلمان در ارکان اسلام :

۱. نگزاردن نمازهای فرض در وقت‌شان، مانند نماز عشاء، به سبب استفاده از لوازم آرایشی به هنگام بیرون رفتن از منزل و دیر بازگشتن به آن. کاری که موجب می‌شود زمان خوابیدن به تأخیر افتد و از سوی دیگر چه بسا نماز صبح جز پس از طلوع آفتاب خوانده نشود که این کار از صفات منافقان به شمار می‌آید.

پیامبر ﷺ فرموده است : «در آن شب دو پیش‌آینده نزد آمدند و از خواب بیدارم کردند؛ آنگاه گفتند : راه بیفت، من نیز با آن دو به راه افتادم، تا اینکه به مردی خوابیده رسیدیم که مردی دیگر با سنگ بزرگی که در دست داشت بالای سرش ایستاده بود و با آن سرش را می‌کوبید، سپس سنگ را می‌غلتاند و در پیش می‌رفت و آن را بر می‌گرفت و چون سر کوبیده شده‌ی آن مرد به حالت نخست خود برمی‌گشت دوباره به سوی او باز می‌آمد و همانند بار اول سرش را می‌کوبید. پیامبر ﷺ فرمود : به آن دو گفتم : سبحان الله! این دو چه کسانی‌اند؟ گفتند : تو را آگاه خواهیم کرد. آن مرد کسی است که قرآن را فرا می‌گیرد و آن را نمی‌پذیرد و برای نماز فرض از خواب بر نمی‌خیزد». [روایات بخاری].

خواهر گرامی این وصف حال کسی است که خواندن نماز را به تأخیر می‌اندازد و برای گزاردن آن از خواب بلند نمی‌شود، پس بنگر وصف حال کسی که نماز نمی‌خواند چگونه است! این در حالی است که خداوند پاک و بلندمرتبه پاداش کسی را که بر نماز پایدار بماند بهشت قرار داده است.

پیامبر ﷺ فرموده است : «هرگاه زنی نمازهای پنجگانه‌اش را بخواند و روزه‌ی رمضان را بگذارد، و عفتش را نگه دارد، و از همسرش فرمان ببرد، به او خواهند گفت : از هر دروازه‌ای که دوست داری به بهشت وارد شو». [روایت ابن حبان].

۲. قضا نکردن نمازی که وقت آن فرا رسید، ولی آنرا ادا نکرد تا اینکه سپس به سبب حیض (عادت ماهیانه) یا نفاس (خون پس از زایمان) نتوانست آن را در ادامه‌ی وقتش به جای آورد. واجب است چنین نمازی را پس از پاک شدن بلافاصله قضا کرد. همچنین بر زن واجب است هرگاه در وقت نماز عصر، یا عشاء پاک شد، نماز ظهر و عصر، و مغرب و عشاء را با هم به جای آورد، زیرا وقت آن دو برای کسی که معذور است، مانند بیمار و مسافر یکسان است، زن نیز به سبب تأخیر افتادن پاکی‌اش معذور است.

۳. اهتمام نورزیدن به پرداخت زکات مال و زیورآلاتی که زن داراست، وقتی که به حد نصاب برسد و یک سال بر آن بگذرد. واجب آن است که در این صورت زن زکات زیورآلات خود را پرداخت کند، فرقی نمی‌کند که این زیورآلات مورد استفاده و پوشش او باشد یا آنها را ذخیره کرده باشد، (البته این نظر حنابله و برخی از فقیهان است و در مورد این مسأله اختلاف نظر است و عده‌ای پرداخت زکات زیورآلاتی که مورد استفاده و پوشش زن می‌باشد، گرچه به حد نصاب برسد واجب نمی‌دانند). در هر صورت به یاد داشته باشیم که پرداخت زکات یکی از پنج رکن اسلام است. و خداوند پاک و بلندمرتبه به کسی که آن را نپردازد عذابی دردناک بیم داده است :

«... و کسانی که زر و سیم را گنجینه می‌کنند و آن را در راه خدا هزینه نمی‌کنند، ایشان را از عذابی دردناک خبر ده. روزی که آن [گنجینه]ها را در آتش دوزخ بگدازند و پیشانی و پهلوی و پشت آنان را با آنها داغ کنند [و بگویند]: این است آنچه برای خود اندوختید، پس [کیفر] آنچه را می‌اندوختید، بچشید». [توبه : ۳۴-۳۵].

۴. سکوت کردن و نصیحت کردن همسر و فرزندان که نماز نمی‌خوانند یا از نمازشان غافل می‌شوند. خواهر مسلمان، آگاه باش که هر کس عمداً نماز را ترک گوید کافر شده و از اسلام برگشته و مرتد شده است.
- در مورد مرتد احکامی وجود دارد، از آن جمله: باید پیوند زناشویی‌اش را با همسر مسلمانش فسخ کند، زیرا همسرش بر او حرام می‌شود. چطور می‌توان با همسری زندگی کرد که نماز نمی‌خواند یا نسبت به آن سهل‌انگاری روا می‌دارد؟
۵. بی‌توجهی مادر به تغییرات جسمی و روحی دخترش. به گونه‌ای که ممکن است دختر به سن بلوغ برسد و مادر او را آگاه نسازد که از این پس باید نماز، روزه و بقیه‌ی فرایض دینی‌اش را انجام دهد.
۶. اختصاص دادن رنگ مشخصی برای احرام حج یا عمره، مانند رنگ سبز و غیر از آن، در حالی که چنین کاری دلیل شرعی ندارد. همچنین پوشیدن نقاب و دستکش در هنگام احرام [جایز نیست]. حال آنکه پیامبر ﷺ از این کار نهی کرده و فرموده است: «زنی که احرام به تن دارد نباید نقاب یا دستکش بپوشد». [روایت بخاری].

در پوشش و حجاب شرعی

۱. رعایت نکردن حجاب شرعی درست و پایبند نبودن به شرایط کامل آن که عبارتند از:
- حجاب تمام بدن را بپوشاند.
 - جلب توجه نکند.
 - نازک و شفاف نباشد.
 - تنگ و بدن‌نما باشد.

- همانند لباس مردان نباشد.
- معطر نباشد به گونه‌ای که بوی آن به مشام مردان بیگانه برسد.
- همانند لباس زنان نامسلمان نباشد، بلکه نمایانگر هویت اسلامی او باشد.
- لباس مد و فخرفروشی نباشد.

۲. بیرون رفتن از منزل خلاف شؤونات اسلامی: همانند رعایت نکردن حجاب شرعی درست، استفاده از لوازم آرایشی و عطرهایی که چه بسا مردان را به فتنه انگیزد. اختلاط و همنشینی با نامحرمان و خلوت با آنان در اماکن مختلف.

۳. پیروی از مد در پوشش، شکل مو، استفاده از لوازم آرایشی و عطر و دیگر وسایلی که معمولاً مورد توجه و اهتمام زنان واقع می‌شود. همچنین خرید و مطالعه‌ی کتب و نشریاتی که حاوی مطالب، تصاویر و مدل‌هایی است که مشوق هرزگی و فرو گذاشتن حجاب شرعی می‌شوند و موجب می‌شوند تا رفته‌رفته به سبب پیروی از زنان نامسلمان لباسی نامناسب، تنگ و نازک بپوشند که مصداق این فرموده‌ی پیامبر ﷺ است:

«چه بسا زن پوشش‌داری در دنیا، در آخرت برهنه باشد». [روایت بخاری].
همچنین ممکن است زن مسلمان در شکل مو و اصلاح آن از زنان کافر تقلید کند، تا جایی که برخی از آنان به آرایشگاه‌های غیراسلامی می‌روند تا موهایشان را همانند موهای زنان نامسلمان اصلاح نمایند.

پیامبر ﷺ فرموده است: «دو گروه از اهل دوزخند که هنوز آن دو را ندیده‌ام: گروهی که تازیانه‌هایی با خود دارند همانند دم‌های گاو که به وسیله‌ی آن‌ها مردم را می‌زنند، و زنانی نیمه برهنه که خود گمراه بوده و دیگران را نیز به گمراهی می‌کشاند، سرهایشان مانند کوهان شتر بختی (نوعی شتر قوی و دراز گردن) کج شده است، اینان نه به بهشت

وارد می‌شوند و نه بوی آن را حس می‌کنند در حالی که بوی آن از مسافت این قدر و این قدر حس می‌شود». [روایت مسلم].

همه‌ی این رفتارها در واقع نشان‌دهنده‌ی ضعف شخصیتی و فقدان هویت اسلامی و دوری از آموزه‌های عزت‌آفرین اسلام است و موجب می‌شوند تا در راه آن‌ها ثروت‌های زیادی تباه گردد.

خواهر مسلمانم! شما که می‌کوشید تا با زیباترین و بهترین شکل و قیافه در برابر دوستان خود ظاهر شوید تا درباره‌ات بگویند: شما در انتخاب لباس‌های مد و اصلاح مو، خوش سلیقه و باذوق هستید؛ به این واقعیت نیز آگاه باش که از این دنیا هرگز بیش‌تر از یک کفن با خود نخواهی برد، و همه‌ی آنچه در آن‌ها زیاده‌روی کردی و در خرید و تصاحب آن‌ها حرص و رزیدی برجای خواهی گذاشت.

پند و اندرز: خواهر مسلمانم به هوش باش که ملک الموتی که جان کسانی جز تو را گرفته است، جان تو را نیز خواهد گرفت. پس برای مرگ و رنجوری آن، و صراط و باریکی آن، و حساب و سختی آن آماده شو. و برای توبه‌ی نصح و کار نیک شتاب کن و از باقی‌مانده‌ی عمر محدودت بهره بگیر و آن را بیهوده تباه نساز! از خداوند بزرگ برای حرکت در راه درست یاری بخواه. باید دوست و همنشین نیکوکاری برای خود برگزینی که دستت را بگیرد و چون خداوند را از یاد ببری تو را یادآور شود و هرگاه از او غافل شوی تو را آگاه گرداند و آنگاه بسیار دعا و استغفار نمایی.

افراط و تفریط در شادی‌ها

۱. سرباز زدن از ازدواج به دلیل ادامه‌ی تحصیل و آینده‌ی شغلی: این دلیلی پسندیده نیست، زیرا زن حق دارد ازدواجش را مشروط به ادامه‌ی تحصیل پس از آن قرار دهد. بسیاری از دختران به دلیل اینکه می‌خواهند ادامه‌ی تحصیل دهند به

خواستگاران نشان جواب رد می‌دهند، و پس از فارغ‌التحصیل شدن از یک سو می‌بیند همه‌ی دوستان همسن و سال او ازدواج کرده‌اند و خود را تنها می‌یابد، و از سوی دیگر به سبب بالا رفتن سنش خواستگار مطلوب خود را نمی‌یابد، و چه بسا به خاطر رد کردن خواستگاران قبلی‌اش پشیمان گردد.

۲. بی‌دقتی در انتخاب همسر: بدین صورت که با ازدواج با هر گناهکار، تبه‌کار و بی‌نمازی به خاطر پایگاه اجتماعی، شغل، مدرک و ثروتی که دارد موافقت کند که چه بسا باعث گمراهی‌اش شود و او را در معصیت خدا و سهل‌انگاری نسبت به اوامر و نواهی الهی یاری کند.

پیامبر ﷺ برای ازدواج دو شرط بیان داشته است: «هرگاه کسی به خواستگاری دختر شما بیاید که از اخلاق و دین او رضایت دارید، پس دخترتان را به ازدواج او درآورید، اگر چنین نکنید در زمین فتنه و فساد فراگیر، شکل می‌گیرد». [روایت ترمذی].
البته در این‌جا رضایت دختر هم شرط است و والدین می‌باید، دخترشان را طوری تربیت کنند که معیار برتر او در ازدواج همانا اخلاق و دین خواستگارش باشد.

۳. بالا گرفتن مهریه: این کار خلاف شرع است، زیرا هرچه هزینه‌ی ازدواج آسان‌تر باشد، برکت و دوام ازدواج بیش‌تر است. تصمیم‌گیری برای این کار بیش‌تر به دست زنان است، از این رو مهریه‌های سنگینی به دوش همسرانشان می‌گذارند. هرگاه سخن از مهریه‌ی سبک به میان آید، گویند: مهریه‌ی دخترمان باید این قدر و این قدر باشد، مانند مهریه‌ی دختر فلانی! و چه بسیار رخ می‌دهد که توافق نکردن بر سر مقدار مهریه موجب انصراف خواستگار می‌شود. پیامبر ﷺ فرموده است: «بهترین مهریه آسان‌ترین آن است». [روایت حاکم].

همچنین به یکی از یارانش فرمود: «ازدواج کن هرچند با یک انگشتر آهنی».

[روایت بخاری].

رسم به دست کردن حلقه‌ی نامزدی : بدین صورت که در بعضی جوامع اسلامی مرسوم است خواستگار پیش از عقد حلقه‌ای طلایی که معمولاً نامش نیز بر آن نقش شده به انگشت دست راست نامزدش می‌کند، که پس از عروسی از دست راست بیرون آورده و به دست چپ می‌کند. این کار از عادات مسیحیان است که در اسلام سابقه و مشروعیتی ندارد.

۴. ملزم کردن همسر به تهیه‌ی سرویس طلا و پوشاک : بدین صورت که داماد باید در مراسم جشنی و چه بسا در حضور نامحرمان سرویسی طلا و لباس به تن همسرش بپوشاند.

این‌ها همگی نوآوری‌هایی است که مردم امروزه پدیده آورده‌اند و هیچ دلیل شرعی ندارند و موانعی گردیده‌اند بر سر راه ازدواج بسیاری از جوانانی که می‌خواهند از طریق ازدواج اسلامی عفت خود را نگه دارند و وارد زندگی زناشویی شوند.

۵. پافشاری بر برگزاری جشن عروسی در هتل یا سالن‌های مجلل : این کار موجب زیاده‌روی و اسراف می‌شود که خداوند ما را از آن بازداشته و آن را هیچ دوست نمی‌دارد.

خداوند بلندمرتبه می‌فرماید : «بخورید و بیاشامید و [لی] اسراف مکنید که او اسرافکاران را دوست نمی‌دارد». این کار موجب تباه شدن مقدار مالی می‌شود که باید برای کرایه‌ی هتل یا سالن پرداخت کرد. برای چه خواهان آسان‌گیری در ازدواج نیستیم؟

۶. رفتن به آرایشگاه‌های غیراسلامی برای برداشتن موهای زاید بدن تا جایی که به کارکنان نامسلمان آن‌ها اجازه می‌دهند تا جایی از بدنشان را نگاه کنند که دیدنشان جز برای همسرانشان حلال نیست.

۷. پوشیدن نوعی لباس فاخر و گران‌قیمت در شب عروسی. و آن لباسی سفید، بلند و گران‌قیمت است که چه بسا همراه آن دستکش و جوراب سفید نیز باشد. این کار از عادت دیرینه‌ی مسیحیان به هنگام عقد ازدواج در کلیساست. پوشیدن چنین لباسی به سبب تشبیه و همانندی با زنان غیرمسلمان و نیز اسراف، تبه‌دیر، ریا و فخرفروشی‌ای که دربر دارد، روا نیست. زیرا زن آن را بیش‌تر از یک بار در عمرش که همان شب عروسی باشد، نمی‌پوشد.

۸. اصرار در برگزاری جشن عروسی با موسیقی‌های حرام: بدین صورت که برای این کار زنان و مردانی خواننده و نوازنده را در ازای پرداخت هزینه‌ای بالا دعوت می‌کنند تا به وسیله‌ی بلندگو به اجرای موسیقی و آواز ناروا و به صورت اختلاط مشغول شوند که ممکن است در این میان برخی از زنان که به رقص می‌پردازند در معرض چشم‌زدگی یا جن‌زدگی قرار گیرند. آنگاه این کار را اعلان ازدواج می‌دانند که قطعاً به این روش حرام است. داشتن مراسم شادی و فرح‌انگیز رواست، اما نباید آن را به اسبابی ناروا ساخت.

در زمینه‌ی اعتقادی

۱. رفتن به پیش ساحران و پیشگویان و شعبده‌بازان مرد یا زن: برای اهدافی چون بیماری، سحرزدگی و چشم‌زدگی، یا تنها برای سؤال از اینکه آیا او یا شوهرش سحرزده است؟ یا برای اینکه از آنان بخواهد تا کاری کند که شوهرش او را دوست بدارد. این کار حرام و بلکه حتی تأیید کردن آنان کفر است. پیامبر ﷺ فرموده است: «کسی که به نزد فالگیر یا پیشگویی رود و آنگاه او را در گفته‌هایش تصدیق کند، قطعاً به آنچه بر محمد ﷺ نازل شده کفر ورزیده است». [روایت ترمذی، ابن ماجه، ابو داود].

همچنین ﷺ درباره‌ی کسانی که فقط از اینان سؤال می‌کنند، بدون اینکه تصدیقشان کنند، فرموده است: «کسی که نزد پیشگو و فالگیر رود و از او درباره‌ی چیزی سؤال کند، چهل روز نمازش پذیرفته نمی‌شود». [روایت مسلم].

۲. ناآگاهی به مسایل دینی و روی‌گردانی از آموختن دانش دینی و به ویژه احکام مربوط به زنان. پیامبر ﷺ فرموده است: «تحصیل علم بر هر مسلمانی فرض است». [روایت ابن ماجه].

کم‌دانشی و ناآگاهی به مسایل دینی موجب شده که بسیاری از زنان ندانسته مرتکب کارهای حرام و نهی شده شوند.

۳. نوحه‌خوانی بر مردگان و به سر و صورت زدن و گریبان را دریدن. اینان با این کار ناشایست در واقع به قضا و قدر الهی اعتراض می‌کنند و به آن راضی نمی‌شوند.

پیامبر ﷺ فرموده است: «کسی که به صورت خود چنگ زند، و گریبان را بدرد و به جاهلیت فراخواند از ما نیست». [متفق علیه].

البته گریه و اندوه بر مرده بدون سر و صدا و فریاد حرام نیست. ولی نباید از حد معمول خود فراتر رود و به نوحه‌خوانی انجامد. پیامبر ﷺ فرموده است: «زن نوحه‌خوان چنانچه بمیرد و توبه نکند روز قیامت برمی‌خیزد در حالی که تن‌پوشی از قطران (سرب گداخته) و لباسی از بیماری گر به تن دارد». [روایت مسلم].

۴. ابراز محبت و دوستی به کافران و دشمنان خداوند و پیش‌سلام بودن نسبت به آنها. پیامبر ﷺ فرموده است: «نسبت به یهود و نصاری پیش‌سلام نباشید». [روایت مسلم].

این ابراز محبت می‌تواند به صورت‌های گوناگون صورت پذیرد، از جمله تبریک به آنان به مناسبت جشن تولد یا عید آغاز سال. این کار از آن‌جا که نوعی ابراز دوستی به

دشمنان خداست حرام است، زیرا خداوند می‌فرماید: «ای کسانی که ایمان آوردید دشمن من و دشمن خودتان را به دوستی برمگیرید [به طوری] که با آنان اظهار دوستی کنید، و حال آنکه [آنان] قطعاً به آن حقیقت که برای شما آمده کافرند». [ممتحنه: ۱].

۵. درخواست زن از شوهرش مبنی بر آوردن خدمتکار، پرستار، آشپز یا راننده و به ویژه اگر اینان نامسلمان باشند. امکان دارد زن چنین درخواستی را از شروط ازدواجش قرار دهد، که در این صورت زن خود به سبب کار بیرون از منزل، یا تفریحات روزانه‌اش تربیت کودکش را به دوش پرستار یا خدمتکار می‌گذارد که در این کار اشتباهات متعددی هست و پیامدهایی زیانبار عقیدتی و اخلاقی در حال و آینده در بر خواهد داشت که علاوه بر کودک به کل خانواده و جامعه نیز سرایت خواهد کرد.

۶. برخی از زنان به سبب زیان و معصیتی که به آنان رسیده است خود را نفرین و آرزوی مرگ می‌کنند. پیامبر ﷺ فرموده است: «هیچ یک از شما به سبب زیانی که به او رسیده است آرزوی مرگ نکند، و چنانچه ناگزیر بود پس بگوید: خداوندا، مرا زنده بدار تا وقتی که زندگانی برایم بهتر است و مرا بمیران هرگاه مردن برایم بهتر است». [متفق علیه].

و گاهی نیز برخی از مادران نادان به سبب اشتباه ساده و کار ناروای غیرعمدی که فرزندشان مرتکب شده، شروع به بدترین نفرین‌ها در حق او می‌کنند و نمی‌دانند که پیامبر ﷺ فرموده است: «سه دعا هست که بدون شک مستجاب می‌شود دعای والدین علیه فرزند، دعای مسافر و دعای مظلوم». [روایت بخاری].

و گاهی نیز به روزی که فرزندش را متولد کرده نفرین و ناروا می‌گوید که این نوعی ناسزاگویی به زمانه به شمار می‌آید. پیامبر ﷺ فرموده است: «خداوند بلندمرتبه

می فرماید: بنی آدم با ناسزا گفتن به زمانه مرا آزار می دهد، در حالی که زمانه منم، فرمان در دست من است و من شب و روز را می گردانم». [متفق علیه].

در بیرون رفتن از منزل، بدحجابی و اختلاط با مردان

۱. استفاده از عطر و اودکلن به هنگام بیرون رفتن از منزل به گونه ای که بوی خوش آن به مشام مردان برسد. این از کارهای بسیار ناپسندی است که خیلی از زنان آن را دست کم می گیرند.

خواهر مسلمان، آیا می دانید که پیامبر ﷺ اجازه نمی دهد زنان با استفاده از عطر و مواد خوشبو، به مسجد آیند، و فرموده است: «هر زنی که به خود عطر زند و سپس به مسجد رود نمازش پذیرفته نمی شود تا اینکه غسل نماید». [روایت ابن ماجه].

خواهر گرامی، وقتی در حق زنی که برای گزاردن فریضه نماز قصد خانه ی خدا دارد، این گونه است، پس در حق کسی که خود را معطر می کند و آنگاه از منزل به قصد بازار یا مراسم جشن یا دیدن بستگان و یا به محل کار بیرون می رود و بدین وسیله در راه مردانی را به فتنه می اندازد، چگونه است! بدون شک در چنین حالتی تحریم شدیدتر و عذاب سخت و دردناکتری خواهد داشت؛ پیامبر ﷺ می فرماید: «هر زنی که به خود عطر زند و سپس از مردانی گذر کند تا بوی آن را حس کنند، زناکار است». [روایت ابو داود و نسایی].

۲. خلوت با نامحرم: پیامبر ﷺ فرموده است: «هیچ کدامتان با زنی خلوت نگزینید، مگر اینکه با شما محرمی باشد». [متفق علیه].

۳. رفتن پیش پزشکان مرد بی آنکه ضرورتی در میان باشد: برای زن بهتر است حتی الامکان برای معاینه و درمان به پزشکان زن مراجعه کند.

۴. چنانچه جامعه‌ی اسلامی به کار و تخصص زن نیازمند باشد، برای او رواست تا بیرون از منزل به کار مشغول شود، البته به شرط اینکه کار او مباح و متناسب با طبیعت جسمی و روحی او باشد و موجب کوتاهی در گزاردن حقوق همسر و فرزندش نشود و بتواند با رعایت رفتار و اخلاق اسلامی و بدون کوتاهی در فرایض شرعی و به دور از اختلاط با مردان در محیط کاری به وظیفه‌ی خود به درستی عمل کند.

در خانواده و زندگی زناشویی

۱. استفاده از ظروف طلا و نقره و خوردن و آشامیدن در آن‌ها. مانند قاشق و چنگال طلا و غیره. پیامبر ﷺ ما را از این کار بازداشته و فرموده است: «در ظروف طلا و نقره نیشامید و در کاسه‌های طلا و نقره نیز نخورید. این‌ها در دنیا برای غیر از شماست و در آخرت مختص شماست». [متفق علیه].
- حکمت تحریم آن‌ها چه بسا به خاطر اسراف، فخرفروشی، تکبر و دل‌شکنی فقرا باشد. پیامبر ﷺ فرموده است: «کسی که در ظروف طلا یا نقره می‌خورد یا می‌آشامد، در واقع فقط آتش جهنم را در شکمش به صدا در می‌آورد». [روایت مسلم].
۲. آویزان کردن تصاویر روح‌دار بر دیوار خانه یا گذاشتن آن‌ها و مجسمه بر روی تاقچه، چنانچه در مظان شرک و بزرگداشت باشند.
- پیامبر ﷺ فرموده است: «فرشتگان به خانه‌ای که در آن سگ یا تصویر باشد، وارد نمی‌شوند». [روایت مسلم].
۳. مخالفت با چندزنی و خائن دانستن شوهر در حق همسرش به سبب اینکه چندزنی را روا دانسته است، هرچند بتواند به شرایط و آداب آن عمل کند.

چنین نگرشی درست نیست، زیرا خداوند فرموده است: «و اگر در اجرای عدالت میان دختران یتیم بیمناکید، هرچه از زنان [دیگر] که شما را پسند افتاد، دو دو، سه سه، چهار چهار، به زنی گیرید. پس اگر بیم دارید به عدالت رفتار نکنید به یک [زن آزاد] یا به آنچه [از کنیزان] مالک شده‌اید [اکتفا کنید]. این [خودداری] نزدیک‌تر است تا به ستم گرایید و [بیهوده عیالوار گردید]. [نساء: ۳].»

بنابراین خداوند اصل چندزنی را روا داشته، گرچه آن را مشروط به آداب و شرایطی دانسته است و نمی‌توان مطلقاً آن را مردود و ناپسند دانست، زیرا در این صورت مصداق این فرموده‌ی خداوند می‌شویم که می‌فرماید: «این بدان سبب است که آنان آنچه را خدا نازل کرده است خوش ندانسته، و [خدا نیز] کارهایشان را باطل کرد». [محمد: ۹].»

یا این آیه که می‌فرماید: «و هیچ مرد و زن مؤمنی را نسزد که چون خدا و فرستاده‌اش به کاری فرمان دهند، برای آنان در کارشان اختیاری باشد؛ و هر کس خدا و فرستاده‌اش را نافرمانی کند قطعاً دچار گمراهی آشکاری گردیده است». [احزاب: ۳۶].»

۴. نافرمانی از شوهر و بلند کردن صدا در برابر او نیز ناسپاسی و انکار خوبی‌هایش و همیشه با سبب و بی‌سبب از او گلایه داشتن.

از عمه‌ی حصین بن محسن روایت کرده‌اند که گفت: «برای کاری پیش پیامبر خدا ﷺ رفتم. حضرت فرمود: این زن کیست! آیا شوهر دارد؟ عرض کردم: بله، فرمود: در حق او چگونه‌ای؟ گفتم: هیچ حقی را از او فرو نمی‌گذارم، مگر آنکه نتوانم. فرمود: تو در نزد او چه جایگاهی داری؟ قطعاً او سبب بهشتی یا دوزخی شدن تو خواهد بود». [روایت نسایی].»

همچنین پیامبر ﷺ فرموده است: «اگر می‌خواستم شخصی را فرمان دهم تا برای کسی به سجد افتد، قطعاً زن را فرمان می‌دادم تا برای شوهرش سجده کند». روایت ترمذی و احمدی.

بنابراین شوهر بر همسرش حق بزرگی دارد، و فرمانبری از او واجب است. راستی چگونه است حال آن زنانی که در حق شوهرانشان سهل‌انگارند و از او نافرمانی می‌کنند و او را از خود ناراضی نگه می‌دارند.

پیامبر ﷺ فرموده است: «سه گروه هستند که نماز و دعایشان بالاتر از گوش‌هایشان نمی‌رسد: برده‌ی فراری تا اینکه بازگردد. زنی که شب را به صبح رساند و همسرش از او خشمگین باشد، و پیشوای مردمی که او را دوست نمی‌دارند». [روایت ترمذی].

۵. افشای آنچه در روابط زناشویی رخ می‌دهد؛ از قبیل، گفت‌وگوهای شخصی، اسرار و اختلافاتی که چه بسا میان هر زن و شوهری وجود داشته باشد. این‌ها جزء اسرار زن و شوهر است و نمی‌باید آن‌ها را پیش خویشاوندان، دوستان و دیگران فاش نمود. به ویژه امور مربوط به روابط جنسی میان زن و شوهر که جداً باید از بازگفتن آن‌ها خودداری کرد.

۶. کاهش غیرضروری تولد فرزند و تلاش برای محدود کردن نسل. امری که موجب کاهش امت اسلامی می‌شود. پیامبر ﷺ فرموده است:

«با زنانی که بسیار مهربان و بچه می‌زایند، ازدواج کنید، زیرا کثرت شما موجب افتخار من در برابر امت‌های دیگر است». [روایت ابوداود و نسایی].

نباید از ترس فقر و تنگدستی از داشتن فرزند بیش‌تر خودداری کرد، مگر اینکه در این میان ضرورت و عذری وجود داشته باشد، مانند بیماری یا ناتوانی در تربیت آنان. زیرا خداوند چنانکه به شما روزی داده است، روزی آنان را نیز خواهد داد. خداوند بلندمرتبه می‌فرماید:

«و چه بسا جاندارانی که نمی‌توانند متحمل روزی خود شوند. خداست که آنها و شما را روزی می‌دهد، و اوست شنوای دانا». [عنکبوت : ۶۰]

همچنین روا نیست به سبب ترس از شکسته شدن و از دست دادن زیبایی و نشاط جوانی به تأثر از تبلیغات دشمنان اسلام، از داشتن فرزندان بیش‌تر سر باز زد. و به یاد داشته باشید که انسان چون از دنیا رود، پرونده‌ی اعمالش بسته می‌شود، مگر در سه مورد که یکی از آنها داشتن فرزند صالح است که برای او دعا می‌کند. از این‌رو اگر دارای فرزندی باشی که آنان را طبق آموزه‌های دینی تربیت کرده باشی، پس از مرگت نیز از نتیجه‌ی این کارت بهره‌مند خواهی شد.

۷. مسؤول ندانستن خود در برابر خداوند نسبت به خانواده. پیامبر ﷺ فرموده است: «همه‌ی شما (در مسؤولیت داشتن) چون شبانید، و همه‌ی شما در قبال رعیت خود مسؤول هستید. پیشوا و رهبر چون شبان است و در قبال رعیتش مسؤول است، و مرد در خانواده‌اش چون شبان است و در قبال رعیتش مسؤول است، و زن در خانه‌ی همسرش چون شبان است و در قبال رعیتش مسؤول است». [متفق علیه]

۸. اهتمام نداشتن به تربیت فرزندان، تربیت اسلامی و درست و بدون تأثیرپذیری از فرهنگ غیراسلامی که از سوی دشمنان اسلام به جوامع اسلامی نفوذ می‌یابد.

به عنوان نمونه مادر در خرید پوشاک فرزندان دقت ندارد و برای آنان لباس‌هایی می‌خرد کوتاه و نامناسب یا لباس‌هایی که بر آنها تصاویر و جملات فرهنگ بیگانه که با فرهنگ و آموزه‌های دینی منافات دارد، قرار دارد. یا اینکه موهای سر فرزندش را به شکل و فرم موهای غربیان اصلاح می‌نماید که همه‌ی این کارها به سبب تقلید و تشبه به نامسلمانان و دوری از فرهنگ و هویت خویش ناروا و ناپسند است.

۹. وادار ساختن شوهر به تهیهی آنچه که فراتر از توان است. از قبیل خرید لوازم تزئینی منزل، هدایا و پوشاکی که هزینهی بالا می‌طلبد.
۱۰. عدم تلاش و دقت برای زیبا و آراسته ظاهر شدن به هنگام آمدن شوهر به منزل. برخی زنان با لباس آشپزی که بوی غذا به خود گرفته است از شوهرشان استقبال می‌کنند، ولی برعکس وقتی برای دیدار دوستانشان از منزل بیرون می‌روند، کاملاً خود را آراسته و زیبا می‌نمایند.
۱۱. درخواست طلاق بدون هیچ مشکل و سبب شرعی. پیامبر ﷺ فرموده است: «هر زنی که بدون هیچ مشکلی از شوهرش طلاق درخواست نماید بوی بهشت هم بر او حرام است». [روایت ابوداود و ابن ماجه]

در رفتارهای عمومی و مهم برای بانوان مسلمان

۱. نافرمانی از پدر و مادر: به صورت بلند کردن صدا و پرخاش در برابر آنان و گوش ندادن به سخنانشان.
- خداوند بلندمرتبه می‌فرماید: «و پروردگار تو مقرر کرده که جز او مپرستید و به پدر و مادر [خود] احسان کنید. اگر یکی از آن دو یا هر دو در کنار تو به سالخوردگی رسیدند به آنان [حتی] اوف مگو و به آنان پرخاش مکن و با آنان سخنی شایسته بگوی». [اسراء: ۲۳].
- یکی از موارد نافرمانی از پدر و مادر کمک نکردن دختران به مادرانشان در کارهای خانه است.
۲. ترک امر به معروف و نهی از منکر و دعوت به سوی خدا در محافل زنانه.

سبب این کار ممکن است یا شرم داشتن از زنان اطراف باشد و یا ترس از آنان به ویژه هرگاه از نظر اجتماعی بزرگ‌تر باشند. همچنین می‌تواند به دلیل این اصل باشد که می‌گوید: «مردم را به خدا واگذار».

این اسباب همه از وسوسه‌های شیطان است، خداوند بلندمرتبه می‌فرماید: «مردان و زنان با ایمان، دوستان یکدیگرند، که به کارهای پسندیده و از کارهای ناپسند باز می‌دارند، و نماز را برپا می‌کنند و زکات می‌دهند، و از خدا و پیامبرش فرمان می‌برند، آنانند که خدا به زودی مشمول رحمت‌شان قرار خواهد داد، که خدا توانا و حکیم است».

از راه‌های دعوت به سوی خداوند، می‌توان به پخش نوار و کتب اسلامی و سخنرانی‌های هدفمند و نصیحت‌های مؤثر در مجالس زنانه اشاره کرد.

۳. انتشار انواع آفت‌های زبان در مجالس زنانه. از جمله اینکه زنی از روی بی‌دانشی به دیگری فتوا دهد و بگوید: این کار حرام است و آن حلال. همچنین نپذیرفتن سخن علما و مشغول شدن به غیبت، سخن چینی، تهمت‌زنی، دروغ‌گویی و دیگر کارهایی که از آفت‌های زبان به شمار می‌آید.

۴. آسان‌گیری در نگاه به مردان بیگانه و نامحرم، انگار که امر به نگاه نکردن ویژه‌ی مردان است، حال آنکه خداوند بلندمرتبه می‌فرماید:

«و به زنان باایمان بگو: دیدگاه خود را [از هر نامحرمی] فرو بندند و پاکدامنی ورزند و زیورهای خود را آشکار نگردانند، مگر آنچه که [طبعاً] از آن پیدا است. و باید روسری خود را بر گردن خویش [فرو] اندازند، و زیورهایشان را جز برای شوهرانشان یا پسرانشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان یا پسران برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا زنان [هم‌کیش] خود یا کنیزانشان یا خدمت‌کاران مرد که [از زن] بی‌نیازند یا کودکانی که بر عورت‌های زنان آگاهی ندارند آشکار نکنند، و پاهای خود را

- [به گونه‌ای به زمین] نکوبند تا آنچه از زینتشان نهفته می‌دارند معلوم گردد. ای مؤمنان همگی [از مرد و زن] به درگاه خدا توبه کنید، امید که رستگار شوید». [نور: ۳۱]
۵. اینکه زنی با نگاه کردن به زن دیگر او را برای محرم خود توصیف کند، طوری که گویا او را می‌بیند، بی‌آنکه هدفی شرعی همچون ازدواج در میان باشد. پیامبر فرموده است: «نباید زنی به زنی نگاه کند و آنگاه او را برای شوهرش توصیف کند گویا که شوهرش او را می‌بیند». [متفق علیه] همچنین روا نیست تصویر دوستانش را به شوهر مردان محرم خود نشان دهد.
۶. همانندی زن با مردان در لباس پوشیدن، طرز رفتار و گفتار و وارد شدن به کارهایی که مختص به مردان است.
- از ابن عباس رضی الله عنه روایت کرده‌اند که: «پیامبر ﷺ مردانی که خود را همانند زنان کنند و زنانی که خود را همانند مردان نمایند لعنت کرده است». [روایت بخاری].
۷. ارتکاب نوعی از ربا. بدین صورت که برخی از زنان طلای قدیم خود را با طلای جدید تعویض می‌کنند و تفاوت قیمت را در آن لحظه می‌پردازند که این کار عین ربا است. باید برای پرهیز از ربا طلای قدیم خود را بفروشد و پس از دریافت قیمتش طلای جدیدی را که می‌خواهد بخرد.
۸. تباه کردن وقت در راه‌های بیهوده. از آنجا که وقت مهمترین چیزی است که هرگز جبران و برگشت‌ناپذیر است، ضروری می‌نماید تا آن را در راه‌های مفید و ارزشمند بگذرانیم. همچون قرائت قرآن، احادیث پیامبر ﷺ و دیدن و شنیدن نوارهای صوتی و تصویری مفید و مطالعه‌ی کتاب‌های آموزنده، زیرا تنها از این راه‌ها می‌توانیم بر آگاهی و دانش خود بیفزاییم.

۹. تکبر و غرور به دل راه دادن؛ از طریق زیبا ظاهر شدن و پوشیدن لباس‌های گران‌قیمت و یا به وسیله‌ی زیبایی و جمالی که خداوند به او ارزانی داشته است، این کاری بس زشت و ناپسند است که انجام دهنده‌اش را به نابودی می‌کشاند. پیامبر ﷺ فرموده است: «کسی که در قلبش ذره‌ای از کبر باشد به بهشت راه نمی‌یابد». [روایت مسلم].

از اشکال کبر و غرور در میان زنان، پیش سلام نبودن نسبت به یکدیگر است. ۱۰. سخن گفتن به نرمی و ناز با مردان بیگانه؛ که بیش‌تر از طریق تلفن صورت می‌گیرد و باعث می‌شود تا بسیاری از دختران و زنان ساده به راحتی در دام مردانی بیمار دل و گرگ‌صفت افتند.

خداوند بلندمرتبه فرموده است: «ای همسران پیامبر، شما مانند هیچ یک از زنان [دیگر] نیستید، اگر سر پروا دارید پس به ناز سخن مگویید تا آن که در دلش بیماری است طمع ورزد و گفتاری شایسته گوید». [احزاب: ۳۱].

این در مورد زنان پیامبر بود، پس در مورد زنانی که در مقایسه با آنان تقوا و منزلتی پایین‌تر دارند چگونه خواهد بود؟

۱۱. توشه برنگرفتن برای آخرت. بعضی از زنان یا قرائت قرآن بلد نیستند یا آنکه فقط در ماه رمضان تلاوت می‌کنند، و بر نمازهای سنت، از جمله نماز وتر و ضحی مواظبت ندارند.

۱۲. مخالفت با امری فطری؛ که عبارت است از کوتاه کردن ناخن‌ها. برخی از زنان یافت می‌شوند که ناخن‌های خود را بلند نگه می‌دارند و بر آن‌ها لاک می‌زنند که این ماده‌ی رنگی مانع رسیدن آب به ناخن‌ها می‌شود که بسیاری از زنان با وجود آن وضو می‌گیرند و نماز می‌خوانند، در حالی که نمازشان به دلیل درست نبودن

وضوی‌شان باطل است. از این رو کسی که به ناخن‌هایش لاک می‌زند باید پیش از وضو آنها را از بین ببرد.

۱۳. برگزیدن دوستان بد. کسانی که باعث سهل‌انگاری او در گزاردن حقوق خداوند و محافظت بر کرامت، آبرو و منزلتش می‌شوند، و او را به راه‌هایی می‌کشاند که سرانجام خوبی نخواهد داشت.

۱۴. افزودن عزاداری و مجلس ترحیم مرده از سه شبانه‌روز؛ در صورتی که مرده شوهر زن نباشد.

پیامبر ﷺ فرموده است: «برای زن مؤمن به خدا و روز آخرت حلال نیست برای مرده‌ای بیشتر از سه شبانه‌روز به سوگواری بنشیند مگر برای شوهرش که مدت آن چهارماه و ده روز است». [متفق علیه].

۱۵. پابند نبودن به آداب سوگواری طبق شریعت اسلامی. زنی که برای شوهرش به سوگواری نشسته است نباید در این مدت از لباس‌های زینتی، زیورآلات و لوازم آرایشی و خوشبو استفاده کند. همچنین نباید جز برای ضرورت از منزل بیرون رود، البته روا نیست لباس سیاه بپوشد، زیرا این کار دلیلی شرعی ندارد، بلکه کاری باطل و ناپسند است.

۱۶. نوشتن مطالب و مقالات هرزه و بی‌مایه که چه بسا موجب تحریک و به فتنه افتادن جوانان گردد.

همچنین مطالعه‌ی مطالب و دیدن تصاویر خلاف عفت و نگه داشتن و یا چسبانیدن تصاویر مردان بیگانه بر دیوار اتاق و ابراز عشق و دوستی به آنان و پیروی و تقلید از نامسلمانان در رفتار، پوشش، اصلاح موی سر و غیره، زیرا اینکار به دلیل همانندی با نامسلمانان و دشمنان خدا و پیامبرش روا نیست، بلکه برای زن مسلمان شایسته است تا

فرهنگ و شخصیت اسلامی خود را حفظ کند و با ایمان و اسلام خود احساس عزت و افتخار نماید. خداوند بلندمرتبه می‌فرماید :

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، دشمن من و دشمن خودتان را به دوستی برمگیرید [به طوری] که با آنان اظهار دوستی کنید و حال آنکه قطعاً به آن حقیقت که برای شما آمده کافرند». [ممتحنه : ۱]

و پیامبر ﷺ فرموده است : «هر کس با محبوب خود است». و در جایی دیگر می‌فرماید : «هر کس خود را با گروهی مانند سازد از آنان است».

پایان